

نهی از حمل سلاح جز در مواقع

ضرورت

حضرت بهاء الله

نهی از حمل سلاح جز در مواقع ضرورت

حضرت بهاء الله:

1 - " حرمّ علیکم حمل آلات الحرب إلاّ حین الضرورة " (کتاب اقدس - بند 159)

بیت العدل:

1 - " جمال مبارک حکم کتاب مبارک بیان را در تحریم حمل اسلحه جز در موقع ضرورت تأیید فرموده اند . در باره اینکه تحت چه شرایطی حمل اسلحه برای افراد ضروری است ، حضرت عبداله‌بهاء در خطابی به یکی از یاران حمل اسلحه را برای دفاع از نفس در مواقع خطر جایز دانسته‌اند . حضرت ولیّ امرالله در توقیعی که حسب الامر مبارک تحریر یافته می فرمایند که در احیان بروز وقایع اضطراری و هنگامی که هیچ نوع مرجع قانونی برای داد خواهی وجود ندارد ، افراد احبّاء مجازند از خود دفاع نمایند . موارد دیگری نیز وجود دارد که استفاده از اسلحه ضروری و موجه است . مثلاً در ممالکی که مردم برای تأمین غذا و لباس شکار می نمایند ، یا در ورزشهای از قبیل نشانه زنی و تیر و کمان و شمشیربازی . اما از لحاظ هیأت اجتماعیّه امنیّت عمومی که از تشریک مساعی قاطبه دول و ملل حاصل می شود از اصولی است که در الواح جمال اقدس ابهی مذکور (*) منتخبات آثار حضرت بهاء الله (*) ، فقره ۱۱۷) و در توقیعی حضرت ولیّ امرالله (*) نظم بدیع جهانی حضرت بهاء الله (*) تفصیل و تشریح گشته است لذا اصل حرمت حمل آلات حرب مستلزم آن نیست که قوه جبریّه به کار نرود بلکه نظامی را ارائه می دهد که در آن قدرت ، خادم عدل و مقتضی ایجاد یک

TABLET

نیروی بین المللی جهت حفظ وحدت اصلیه ملل عالم است . حضرت بهاءالله در لوح بشارات نوید می دهند که سلاح عالم به اصلاح تبدیل شود و فساد و جدال از ما بین عباد مرتفع گردد . حضرت بهاءالله در همان لوح اهمیت معاشرت با جمیع احزاب را در کمال روح و ریحان تأکید و می فرمایند : بشارت اول که از امّ الکتاب در این ظهور اعظم به جمیع اهل عالم عنایت شد محو حکم جهاد است از کتاب " (کتاب اقدس - شرح 173)